Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

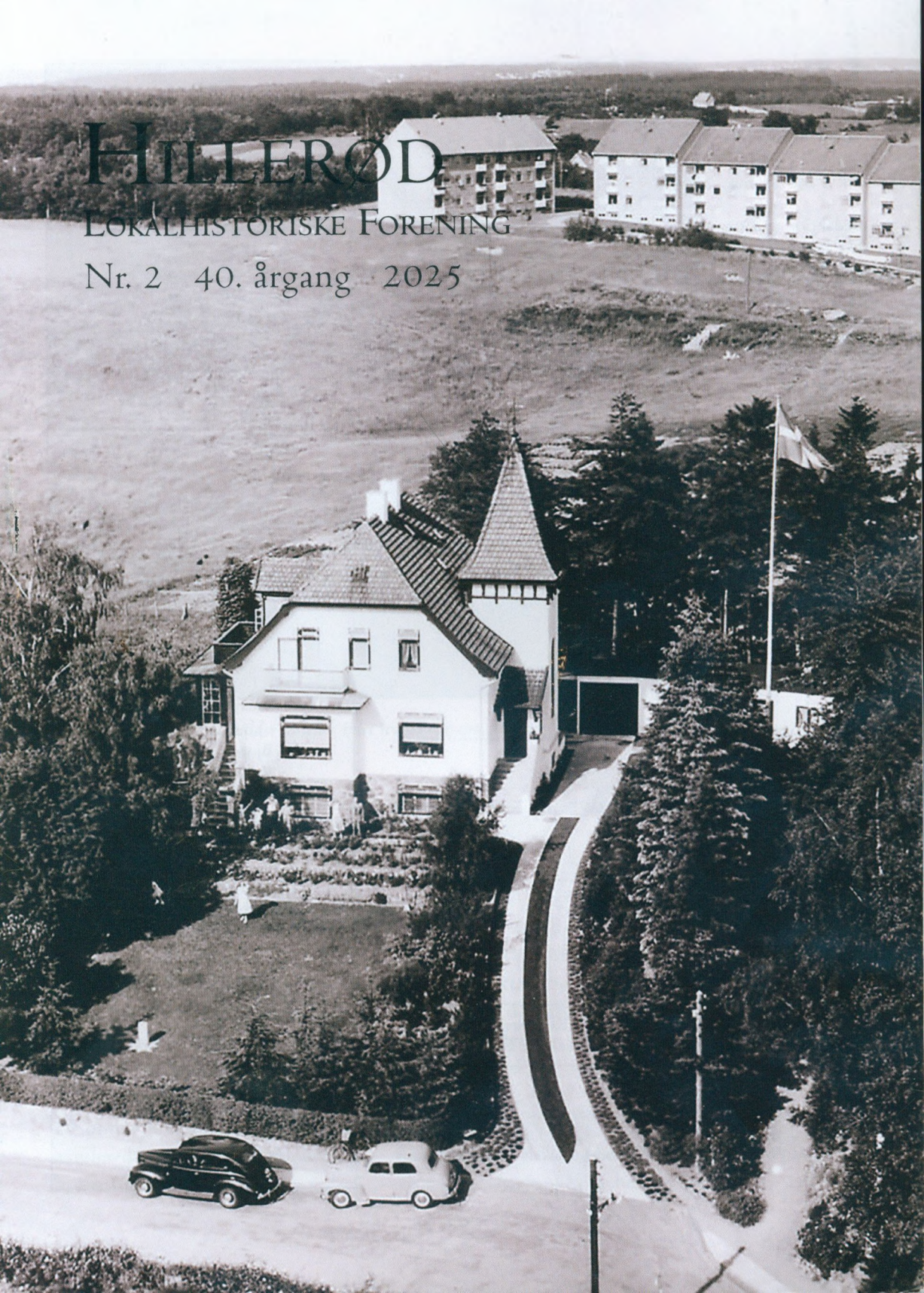
Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

HILLERØD

LOKALHISTORISKE FORENING

Nr. 2 40. årgang 2025

Hillerød
Lokalhistoriske Forening

Nr. 2 40. årgang 2025

Redaktion og layout:
Eva Holm-Nielsen

Billedbehandling: Thomas Noble

Tryk: Nofoprint, Vallensbæk
ISSN 0903-3505

Udkommer 3 gange årligt
Stof til bladet sendes til Eva Holm-Nielsen

Medlemskab tegnes ved henvendelse til Elisabeth Nærum, indbetaling til Danske Bank, konto 9570 13892601.

Kontingent for enkeltmedlem 150 kr, husstand 225 kr.

www.hillerødlokalhistoriskeforening.dk

© Copyright Hillerød Lokalhistoriske Forening

Indhold

På job hos Sylvest Jensen 3
af Mette Alaufesen

Grønnekilde i Store Dyrehave 11
af Carsten Carstensen

Wesenberg-Lund fortæller 15
af Asger Berg

Begravelsesselskabet 17
af Asger Berg

Forsiden: Viggo Sylvest Jensens domicil Kirsebærbakken 14. I baggrunden ses boligblokkene på Møllebakken. Foto 1950'erne.

Hilllerød Lokalhistoriske Forening støttes af:
C4 Videncenter - Det Nationalhistoriske Museum Frederiksborg Slot - Frederiksborg Svendeforening - LE34 Landinspektørfirma - Hillerød Borgerstiftelse - Hillerød Industri- og Håndværkerforening

Formand
Asger Berg
S. Kierkegaardsvej 1
3400 Hillerød
Tlf. 4826 4689
larskanit@gmail.com

Næstformand
Eva Vester
Kirkepladsen 2
Nr. Herlev
3400 Hillerød
evester55@gmail.com

Kasserer
Elisabeth Nærum
Bakkedraget 9
3400 Hillerød
Tlf. 5181 4575
elisabethnaerum@gmail.com

Sekretær
Eva Holm-Nielsen
S. Kierkegaardsvej 1
3400 Hillerød
Tlf. 4826 4689
evamahoni@gmail.com

Bjørn Christiansen
Kongens Vænge 61
3400 Hillerød
Tlf. 2230 0149
esbc@email.dk

Birgit Vinholt Hansen
Petersborgvænget 2, 1.tv
3400 Hillerød
Tlf. 3026 9812
vinholt3400@live.dk

Peter Langer
Klostervej 23, 3, dør 3
3400 Hillerød
Tlf. 2299 0263
planger@webspeed.dk

Marianne fremkalder billeder i det nye skyllerum på Kirsebærbakken.

På job hos Sylvest Jensen

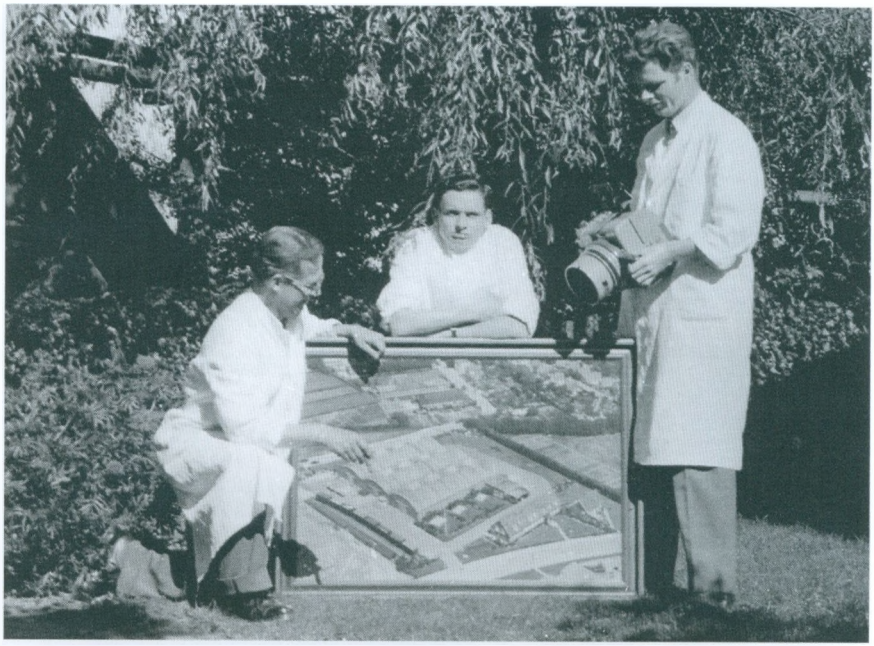
Af Mette Alaufesen

Luftfotograf Viggo Sylvest Jensen og hans kone blev gift den 6. december 1936 i Frederiksborg Slotskirke. De boede på Nordstensvej, og her sørgede Viggo Sylvest Jensen for at tage en masse billeder.

Dernæst flyttede de til Parkvej 10 under krigen, og de billeder, han havde taget før krigen, kunne han nu sælge.

I 1945 flyttede de til Kirsebærbakken, hvor de købte huset af en slagteridirektør, og i hestestalden fremkaldte de billeder og farvelagde billeder og sprøjtede dem med celluloselak, langsomt blev firmaet udbygget. I 1959 var det så at de midlertidigt flyttede til Skansen for at udbygge en længe på Kirsebærbakken. Og ja her boede

Fra venstre Jensen, Frank og Kurt, der står med fotoapparatet K-24, som var købt fra et militært overskudslager.

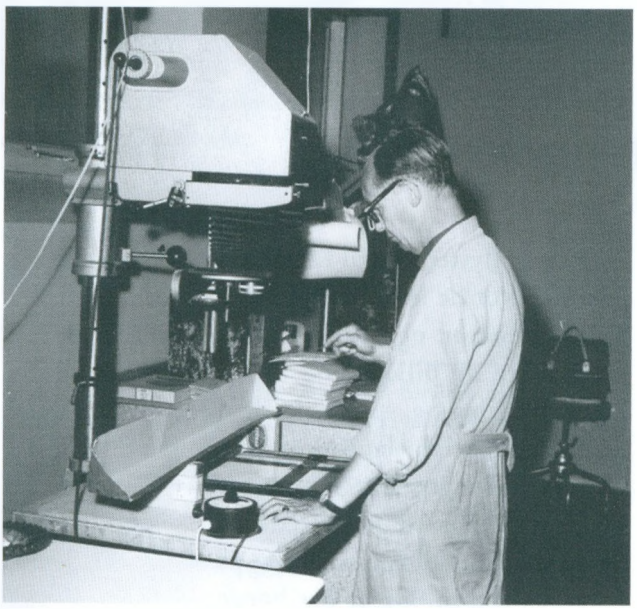

Viggo Sylvest Jensen med frue og to sønner.

Kirsebærbakken var privatbolig men også en arbejdsplads.

Grunden til at de flyttede til Villa Skansen i 1960 (nu revet ned) i ca. et halvt år var, at de skulle udbygge huset på Kirsebærbakken.

Lille Jensen i mørkekammeret laver prøvebilleder til repræsentanterne. Han putter negativerne i lyskassen som så viser sig på papiret nedenunder hvor han så måler og skærer billedet til.

Marianne Jensen

Marianne Alaufesen, født Jensen den 26. februar 1942, død 29. juli 2023, begyndte at arbejde hos Sylvest Jensen i 1957 som altmuligkvinde/mand. Her var hun ansat indtil 1963.

De ansatte

De var en gruppe, der var flere steder i produktionsprocesser.

Der blev taget kontakt til kunder og så taget billeder af piloter

Fra venstre Yvonne Danielsen 16 år, Annette Larsen 19 år, min mor 17 år, maj 1959.

Min mor er ved at stille et ur ift hvor lang tid papiret skal belyses.

og deres fotografer. Derefter kom de til huset, hvor negativerne blev fremkaldt i mørkekammeret som prøvebilleder. Dernæst tog repræsentanterne - der var 20-30 styk - ud og præsenterede billederne for kunderne, som så valgte, hvilke det skulle være. Så kom repræsentanterne tilbage til huset eller andre steder i landet, hvor koloristerne farvelagde de valgte billeder. Der var 20-30 kolorister ansat rundt omkring i landet. Nogle var i huset i Hillerød, andre farvelagde billederne hjemme.

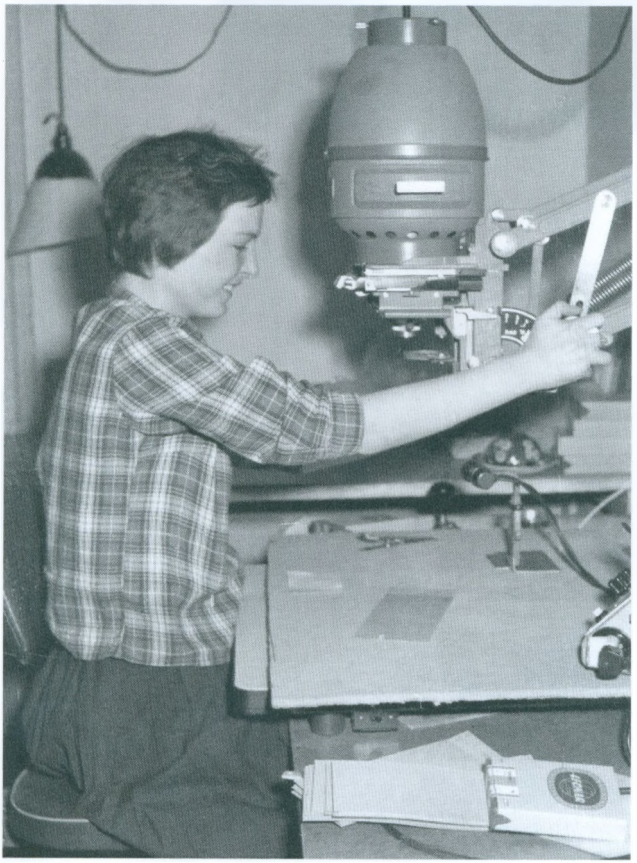
I huset i Hillerød blev billederne sprøjtet med celluloselak i sprøjterummet. Derefter røg de

Viggo's yngre bror Henry Sylvest Jensen i rammeværkstedet, som han stod for.

Min mor fremkalder billeder. Negativet sidder øverst oppe og motivet lyser ned på papiret nedenunder hvor det tilmåles.

over til forsendelse. Der var også et kontor hvor sekretærerne sad.

Negativfremkaldelse blev udført af Jens Jensen (Jean).

Rammeværkstedet stod Viggo's bror Henry Sylvest Jensen for og forsendelsen Marie Rommedahl og fru Keldsen.

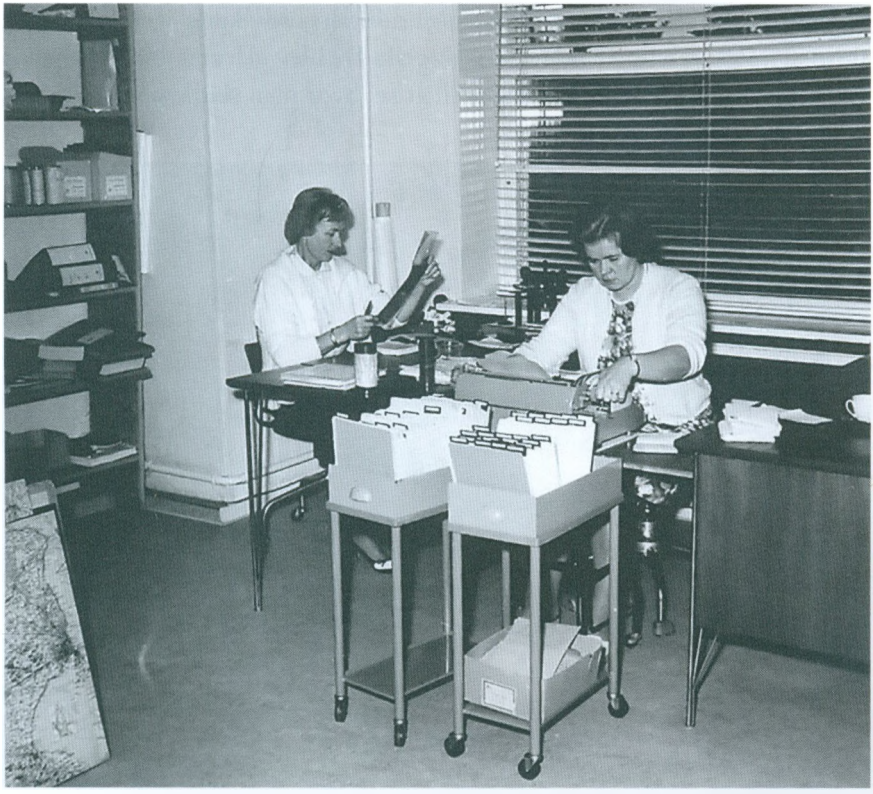
Mørkekammeret

De ansatte i mørkekammeret var bl.a. Lille Jensen, Jens, Gumse, Kurt, Jens Rasmussen og min mor.

Jens Jensen blev kaldt Jean. Han var uddannet løjtnant og var med i Siriuspatruljen. Han var på grund af sin uddannelse meget perfektionistisk. Han var både fotograf og stod for fremkaldelse af billeder. Selv om han var flyvesyg var han ude og fotografere fra de gamle

Grethe, Annette, Marianne og Elly sommeren 1959.

Fru Sylvest Jensen og fru Heran på kontoret 1962.

Julefrokost i mørkekammeret 22. december 1960. Fra venstre Gumse, Marianne/min mor, Frode, Inge og (Lille) Jensen.

bombefly, de brugte til at fotografere fra. Fotoapparatet var produceret af Kodak, det hed K-24, og var købt fra et militært overskudslager. Det havde normal optik, teleoptik og vidvinkeloptik. De blev placeret i militærflyene i et hul, hvor man havde kameraer til at se, hvor man skulle bombe henne.

Udsigt fra Villa Skansen ved Skansevej. Huset er revet ned. Jens Rasmussen som chauffør. Bilen tilhører ikke firmaet.

Marianne, Grethe, Hardy og Jensen på Villa Skansens terrasse 1960.

Han boede ved Markedspladsen og var med i bilulykken 2. december 1959, hvor Viggo Sylvest Jensen m.fl. omkom. Jens Jensen overlevede, men havde det efterfølgende svært psykisk og kunne ikke passe sit arbejde og blev senere fyret.

Villa Skansen 1960. Frode Forsberg Olesen og Kurt spiser deres medbragte mad i liggestolene. Bagved sidder min mor.

Gudmund Petersson, Gumse, var en meget dygtig luftfotograf og arbejdede også i mørkekammeret om vinteren og var luftfotograf om sommeren. Han boede på Petersborgvænget.

De kunne kun flyve og tage billeder ca. 30-40 dage om året, da skyggerne blev for lange i forår, efterår og vinter. Desuden var markerne for golde på de årstider, de skulle helst være grønne og frodige.

Kurt arbejdede i mørkekammeret om vinteren og var luftfotograf om sommeren. Han blev senere ansat på et af dagbladene som fotograf.

Min mor og Annette på Kystens Perle i anledning af 25-års-jubilæet, og mørkekammerets skovtur til Vallø Slot 1961, hvor Anne og min mor spiser frokost i det grønne.

Tak til Preben Sylvest Jensen for oplysninger til denne artikel.

Den røde prik viser Grønnekildes placering i dag på moderne kort.

Grønnekilde i Store Dyrehave

Af Carsten Carstensen

Der er ikke mange af de travle trafikanter, som bemærker den lille hesteskoformede helligkilde, der gemmer sig nede i det høje græs for foden af den meget trafikerede Københavnsvej syd for lyskrydset ved Overdrevsvejen

Grønnekilde gemmer sig i det høje græs i Store Dyrehave neden for vejrabatten i den vestlige side af Københavnsvej, 280 meter syd for Overdrevsvejen. Det er et lille hesteskoformet stensat anlæg på blot halvanden meters bredde. I den ene side stikker et jernrør ud, hvor vandet løber. Store Dyrehave opstod i 1618, da Christian d. IV bad slotsforvalteren på Frederiksborg Slot om, at markere et stort firkantet areal syd for slottet, hvor kongens nye store dyrehave skulle være.

Første gang vi hører om kilden, er i Frederiksborgs lensregnskaber i 1640, hvor murermester Jacob Von Hamburg har muret en brønd "i den nye store dyrehave," hvorfra vandet bliver ledt til slottet. Kilden blev de næste par århundreder kaldt: "Den Murede Kilde".

I 1740'erne blev der indsamlet oplysninger til et dansk atlas. Her kan man læse, at kilden ligger ved Kongevejen, "en god fierding vej"

Der er ikke mange af de travle trafikanter, som bemærker den lille hesteskoformede helligkilde, der gemmer sig nede i det høje græs for foden af den meget trafikerede Københavnsvej syd for lyskrydset ved Overdrevsvejen.

(dvs. 1,883 km) fra Frederiksborg Slot og, at det er Christian d. IV, som har muret kilden. Den bærer hans initialer på murværket. Den leverede vand til byen, ligesom den også forsynede dammene i nærheden. Under Svenskerkrigene i 1658, blev kilden ødelagt, og kun et stykke af hvælvingen stod tilbage. I 1745 blev kilden istandsat, og der er i dag stakit omkring den. Fra tiden kort efter Svenskerkrigene i 1657-1660, findes der en beretning af præsten Henrik Gerne. Han beskrev kilden som en "hvalt og muret kilde", der er bygget af Christian d. IV for "derved at ledsage vand til byens tarv og gavn. Kilden var i skik og hævd til krigens grumhed har gjort henne den største vold."

Da Frederik d. II i 1570'erne havde bygget Frederiksborg Slot,

Et lille udsnit af Videnskabernes Selskabs kort fra 1765, som viser Store Dyrehaves nordvestlige firkantede afgrænsning. Den nuværende Københavnsvej snor sig fra nord ned gennem kortet. Nordligst er Stutmesterboligen "Hingstehus" indtegnet. I dag er det et skovløberhus, som ligger ved det meget trafikerede lyskryds ved Københavnsvej. Herunder er milestenen indtegnet, og under den ses "Den Murede kilde". Bemærk de snorlige parforcejagtveje i Store Dyrehaves østlige side. Geodatastyrelsen.

blev der gravet kanaler helt fra Allerød og midten af Gribskov til Frederiksborg Slots vandmøller, springvand og meget andet.

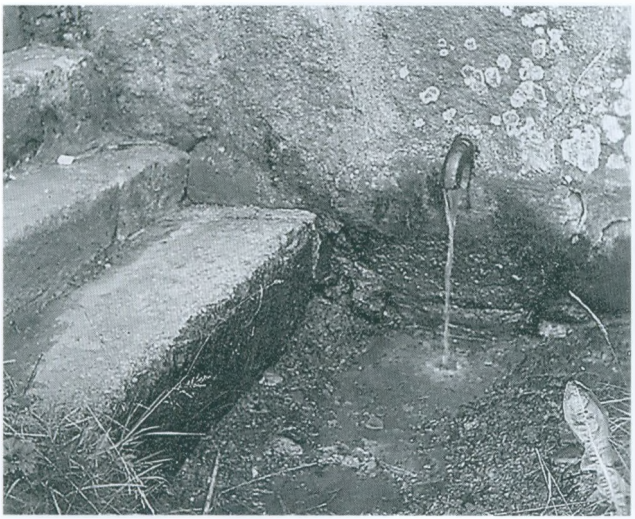
Grønnekilde, St. Bodils kilde og Kongekilden leverede blot en meget lille del af vandet, til det store forgrenede vandsystem, der ledte vand til slottet. Vandet fra kilderne blev kaldt "det hvide vand," og blev ledt til slottet i blyforede trærør.

Kilden lå i Store Dyrehave midt i kongens vildtbane, der strakte sig over hele det nordøstlige Sjælland, og var til gavn og glæde for kongefamilien, som her bedrev parforcejagt, havde stutterivange og meget andet. Den nordvestlige del af Store Dyrehave, hvor kilden lå, blev på et tidspunkt frahegnet som en separat stutterivang med navnet Nyvang. Nord for Nyvang og Store Dyrehave lå Præstevang. I begyndelsen af 1800-tallet overtog forstvæsnet disse skove.

På kortserien "De høje målebordsblade" fra 1870 er kilden kommet til at hedde "Grønnekilde".

På fotografier fra begyndelsen af 1900, som både findes i Naturstyrelsen Nordsjællands arkiv og på Det Kongelige Bibliotek, kan man få et indtryk af hvordan kilden så ud dengang: En muret trappe førte fra vejkanten ned til kilden. Langs trappens sydside var der en næsten to meter høj cementmur, og forneden stak et krumt vandrør ud af cementmuren, hvor vandet løb.

Men man må jo bøje sig for udviklingen. Ifølge Frederiksborg Statsskovdistrikt driftsplan fra 1972 blev Kongevejen udvidet og asfalteret i 1952. I den forbindelse blev "kilden rørlagt og herefter ikke længere synlig". Der er endnu ikke fundet nogen skriftlig dokumentation eller beskrivelse af, hvad der præcis skete med kilden

Grønnekilde som den så ud før 1952, hvor Københavnsvej blev udvidet. På billedet ses de nederste trin af den murede trappe, der førte fra Københavnsvej og ned til kilden. Langs trappens sydside var der en næsten to meter høj cementmur, og forneden stak et krumt vandrør ud. Naturstyrelsen Nordsjællands arkiv og Det Kongelige Bibliotek.

i forbindelse med udvidelsen af Kongevejen. Men muren og den murede trappe ved vejkanten forsvandt i forbindelse med vejens udvidelse og blev erstattet med det lille hesteskoformede kildeanlæg for foden af den udvidede og asfalterede Københavnsvej.

Der er ingen tvivl om, at det var vejvæsnet, der fjernede den murede kilde. Men var det mon også dem, der byggede det lille hesteskoformede kildeanlæg som erstatning? Den nuværende kilde blev registreret og fredet som fortidsminde i 1982.

Kongevejen som den så ud før udvidelsen i 1952. Fotografiet er taget fra syd. Bag asketræet til venstre for vejen ses et stakit, her lå kilden. I det fjerne ses Hingstehus. Nede ved huset kan man skimte to træer på hver side af vejen. De markerede indkørslen til Præstevangen der lå lige nord for Store Dyrehave. De to træer og kilden blev fjernet, da man udvidede Kongevejen i 1952. Foto i privateje.

Wesenberg-Lund fortæller

Af
Asger Berg

Carl Wesenberg-Lund ca. 1950.
Hillerød Lokalhistoriske Arkiv

I 1943 skrev zoologen Carl Wesenberg-Lund (1867-1955) en populær artikel om "Min Haves Fugle". Den er emne for denne lille artikel. I 1947, på sin 80-årsdag, blev Wesenberg-Lund Hillerøds sidste æresborger.

I artiklen øser han af sine iagttagelser i de to haver, hvor han færdedes: sin private have, som lå ved Tikanten, dengang Københavnsvej 17, og Ferskvandsbiologisk Laboratoriums have, Chr. IV's Vej 5, hvor Wesenberg-Lund kom dagligt som pensionist. Begge haver lå tæt ved Jægerbakken.

Artiklen kan belyse, hvordan den bynære natur kunne opleves for godt 80 år siden - før vejudvidelser, biltrafik, parkeringspladser og byfortætning satte deres præg på Hillerøds udvikling. I 1940'erne var Hillerød midtby grøn - med langt flere haver og større biodiversitet end i dag.

Wesenberg-Lund var naturfredningsmand, og som pensionist gik han op i at vinterfodre fugle og opsætte redekasser. Det er baggrunden for, at han kunne opregne 30 forskellige fuglearter i sine haver. Men snarere end antallet er hans interesse at gengive sine iagttagelser af de enkelte arter.

Et enkelt eksempel kunne være synet af den sjældne mellemflagspætte, lillebror til den almindelige flagspætte. I en urtepotte med talg og frø så Wesenberg-Lund en vinterdag den lille spætte stikke sin knaldrøde gump op, meget let kendelig ved sin lidenhed, ved farvetegningen på vingerne og ved sin lyse, røde kalot.

- Jeg havde den glæde en hel måned igennem (februar-marts) at se den mange gange på talgen. Særlig sky var den ikke, den sad kun en 5-10 meter fra mit arbejdsvindue. Ved sine livlige, hurtige bevægelser og sin pragtfulde fjerdragt må den vistnok høre til vore morsomste og skønneste fugle. Den må rimeligvis bygge enten i allétræerne eller Slotshavens gamle linde, hvor det

Wesenberg-Lunds villa lå her ved Tikanten. Græsplænen svarer til adressen Batzkes Bakke 31. Foto: Asger Berg, 2025.

imidlertid aldrig lykkedes mig at finde reden.

Det kan tilføjes, at mellemflagspætten kun er iagttaget få gange i Danmark siden 1959, men ornitologer har i 2024 igen rapporteret den som ynglende i den kommende nationalpark i Sønderjylland.

Laboratoriet på Christian IV's Vej 5 set fra syd. Wesenberg-Lunds arbejdsværelse lå på 1. sal over karnappen. Foto: Asger Berg, 2025.

Begravelsesselskabet

Af
Asger Berg

Hillerød og Frederiksborg Slotssogns Begravelsesselskab, byens ældste og længstlevende forening, blev mere end 350 år gammelt.

Selskabet var stiftet i 1563, altså kort efter at Frederik 2. havde erhvervet Frederiksborg Slot. Den ældste protokol, der befandt sig hos byskriver Jørgen Christensen, blev ødelagt ved bybranden i 1733, da 72 huse og gårde blev lagt øde. Men den næste protokol fra 1735-1798, der opbevares i Rigsarkivet, indledes med en beretning om stiftelsen. Den tredje og sidste protokol, der dækker perioden 1798-1895, findes i Museum Nordsjællands arkiv.

På en ekstraordinær generalforsamling på Hotel København den 8. april 1924 besluttedes det at afvikle Hillerøds og Slotssogns Begravelsesselskab. Det skete på forslag fra bestyrelsen ved formanden, tapetserer Carl C. Jensen. Tiden var løbet fra den 361 år gamle forening.

Selskabet skiftede navn gennem årene, men dets virke var i store træk det samme, dels som begravelseskasse (forsikringsselskab for medlemmerne), dels som en slags bedemandsvirksomhed.

Det omtales tidligt som Ligsocietetet eller Ligbærerlauget, senere Ligklædelauget, idet man havde erhvervet de klæder og inventarer, der blev brugt ved begravelser, og som kunne udlejes til ikke-medlemmer. Sidst kaldtes foreningen Hillerøds og Slotssogns Begravelsesselskab, idet selskabet dog også kunne stå for begravelser i store dele af Nordsjælland.

De to protokoller, der stadig findes, er lokalhistorisk interessante, når det drejer sig om synet på liv og død og den afskedsceremoni, der følger efter. Hvordan så Hillerøds borgere på, hvad der var vigtigt, når livet ophørte? Hvem var medlemmer eller, som det hed, interessenter? Skete der ændringer i løbet af de 361 år? Perioden 1735-1895 indbefatter flytningen i 1830 af Hillerød Kirkegård fra den øvre del af Torvet op på den anden side af Østergade, hvor den ligger i dag.

Det er mærkeligt, at lokalhistorikere kun i begrænset omfang har arbejdet med de to protokoller.

Et projekt

Som sagt ligger Hillerød Ligklædelavs "Ligklædebogen" fra 1735-1798 i Rigsarkivet. Den er affotograferet og indscannet i sin helhed, så den kan læses på inter-

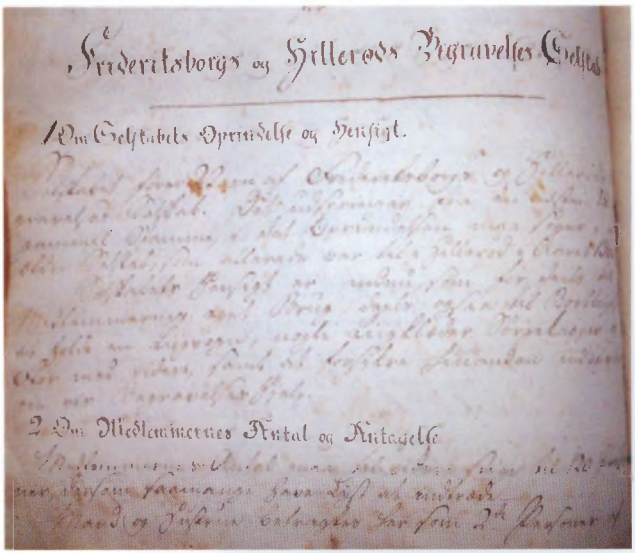
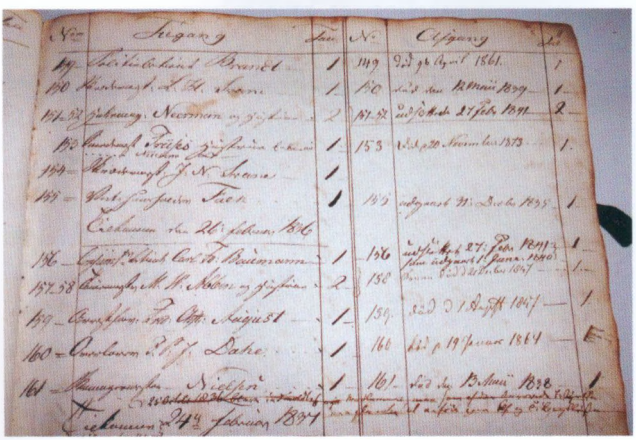

Foto 1: Udsnit af medlemsliste i 1830'erne i selskabets protokol. Foto 2: Lovene af 1811, udsnit af selskabets protokol.

nettet. Efter 13 sider om selskabets historie, reorganisation og vedtægt følger 87 sider med regnskaber, medlemsoversigter m.v. En opgave kunne være at indtaste disse sider helt eller delvis og gøre dem tilgængelige, så de mest interessante oplysninger kunne uddrages.

Resten af Ligklædebogens sider er brugt som kladdebog for Hillerød Hospital ca. 1850, også

interessant, men mindre relevant i sammenhængen.

Den efterfølgende, nyere protokol, kaldt "Societetets Directions Protocol" 1798-1895 findes i Museum Nordsjællands arkiv og er en vigtig kilde til Hillerøds og Slotssognets borgeres liv og død gennem 1800-tallet. Og ikke kun borgerne i Hillerød og Slotssognet, for også mange personer fra omliggende sogne ses i medlemslisterne. Denne protokol har ligget ret upåagtet hen, siden den blev skænket til Folkemuseet i 1927.

Den er på lidt over 300 foliosider, burde affotograferes, indscannes og indtastes i det mindste i uddrag. Af særlig interesse er oplysninger om selskabets love, dets "inventarer" (altså de genstande, der blev brugt ved begravelser) og ikke mindst listerne med de mere end tusinde medlemmer. I disse lister findes også personoplysninger, der i sagens natur især har at gøre med dødsfald og begravelser.

Medlemslisterne omfatter i sig selv 34 foliosider, nemlig medlem 1-241 (1798-1839), medlem 242-415 (1842-1850) og medlem 416-1020 (1850-1877). Foreningens love af 1811 omfatter 6 foliosider, fol. 320-325. Inventarlisterne er opdateret flere steder, fx fol. 15-16 (1811), fol. 14 (1836-37), fol. 24 (1840), fol. 32-35 (1839-1843).

Det projekt, som hermed skitseres, indebærer altså læsning og indtastning af den gamle protokol

og affotografering og scanning af den nye protokol, som herefter vil kunne indtastes og gøres tilgængelig på internettet. Set fra et bevaringsmæssigt synspunkt er affotograferingen af den nye protokol også en måde at sikre den for eftertiden.

Opgaven er bestemt ikke lille, og den indebærer læsning af gotisk håndskrift, der til tider kan være svær. Men for lokalhistorien vil det være en værdifuld tilføjelse til vores viden om borgernes liv i Hillerød og omegn.

Vers fra Ligklædebogen, 1735

Hvad got og gammelt er mand billigt lader blive
Derfore vil jeg her et ære-minde skrive
Claus Ebbesen, der volt, vort Broderskab blef ved
Som lenge været har i Stand, paa dette Stæd.
Gud lade Brødrene samdrægtig boe paa Jorden,
Og naar ved Døden de udgaar af denne Orden,
Som daglig minder dem, at de er dødelig,
Da gid de sanckis maa til sidst i Himmerig.

E. Pontoppidan

Det lille digt er skrevet i 1735 af sognepræst Erik Ludvigsen Pontoppidan (1698-1764) for at ære Claus Ebbesen (1683-1748), ejeren af den gamle kro på Posen. Begge de fremtrædende borgere stod bag Ligklædelavet. I verset hyldes Ebbesen for at have ønsket, at det gamle broderskab skulle vedvare efter bybranden. Præsten, som i øvrigt senere blev biskop, beder til, at Gud vil lade deres harmoniske fællesskab fortsætte her på jorden, og at de siden vil kunne samles i himmeriget.

Kilder:
Ligklædebogen indscannet: https://arkivalieronline.rigsarkivet.dk/da/billedviser?epid=19981806#273233,52153737
Victor Hermansen, Hillerød By, 1925, s. 84.
Frederiksborg Amts Avis, 10. april 1924.
Nordsjællandsk Folkemuseum - en billedbog, 1972, s. 58.

Returadresse:
Bakkedraget 9
3400 Hillerød

POST
PP DANMARK

277106 F

Kulturnat i Hillerød

Fredag 5. september 2025, kl. 16.00-20.00

Præsentation af Hillerød Leksikon

Tirsdag 23. september 2025, kl. 19.00
Kedelhuset, Fredensvej 12B.

Foredrag om borgmester Melskens

ved Tim Panduro
Torsdag 2. oktober 2025, kl. 19.00
Kedelhuset, Fredensvej 12B.

Arkivernes Dag

Lørdag 1. november 2025
Hillerød Bibliotek. Christiansgade 1.

Torsdagscafé

Om den nye fusion Hillerød Lokalhistoriske Forening og NoMus.
Torsdag 27. november 2025, kl. 16.00
Hillerød Bibliotek, Christiansgade 1.

Se i øvrigt vores hjemmeside.